

De Wanowan

Lankelaar 19, 5737ES Lieshout

No 81

20 december 2015

UITNODIGING

Nieuwjaarsbijeenkomst

6 januari 2016, 17.00 uur

Restaurant de Zwaan in Son

Beste Airborne vrienden,

We zouden graag rustige Kerstdagen hebben. Zonder dreigingen. Maar die tijd lijkt voorbij.

Toen we in 1944 de geallieerden uitbundig bedankten voor de herkregeen vrijheid meenden we dat er nooit meer een wereldoorlog zou komen. Tot nog toe heeft er dat ook op geleken.....tenminste voor ons. Afgezien van de bemoeiingen van onze militairen in NAVO verband bleef het bij ons rustig. ZO rustig dat Nederlands budget voor landsverdediging steeds naar onder werd bijgesteld. Natuurlijk werd toen gehoord dat dat onwijs was....maar we leerden ermee te leven. Zolang er geen dreiging was hadden we niets te vrezen en werd er amper nagedacht over ons leger. Onze groeiende welvaart begonnen we gewoon te vinden. De grote schok in New York met de Twin-towers schudde ons tijdelijk wakker. Realiseerden we ons toen wel waar dit een voorloper van was? Wat voor rigoureuze maatregelen nam de wereld? Nee er moest nog veel meer gebeuren eer we echt in de gaten hadden wat voor grote internationale verschuiving gaande was. Alle terreur lijkt nu op het conto van één vijand te worden geschreven. We hebben lang geslapen. Een per ongeluk neer gehaald vliegtuig.. waardoor, omdat het zoveel Nederlanders betrof, Eindhoven sterk in de picture kwam tijdens de emotionele terugkeer van de slachtoffers. Na een jaar wordt deze tragedie herdacht..de getroffen families rouwen. Dan wordt Parijs ineens minder

aantrekkelijk... er zijn daar teveel strijders die een ongrijpbare ideologie aanhangen en daar veel ongelovigen en zichzelf voor opofferen... en als een Russisch vliegtuig boven Egypte kort na de start verongelukt krijgt de gezamenlijke vijand meer gezicht. IS claimt al snel de verantwoordelijkheid. Ineens is Europa in de ban van angst. Geen grote bijeenkomsten meer. Controles bij grenzen, voetbalwedstrijden, theaters, treinen... scholen sluiten, ondergrondse rijdt niet.

Wat ons een hele tijd bezig hield, economische malaise, Griekenland en de Euro, massa ontslagen, dalende huizenprijzen, vele landverhuizers werd ineens overschaduwed door iets heel ongrijpbaars.

En toch snel gaan we er aan wennen, we passen ons aan, want het gewone leven moet toch doorgang vinden.

Laten we hopen dat de rust echt terugkeert. Dat we mogen blijven genieten van onze vrijheid. Dat we straks opnieuw bloemen kunnen leggen bij de monumenten van de honderdeerste.

Herinneren dat deed ons medelid kolonel b.d. Anton Herbrink ook. Fijn dat hij voor ons zijn ervaringen heeft vastgelegd. (deel1) Hij kwam in 1944 met de Prinses Irenebrigade van Engeland naar de franse stranden. Hij werd onlangs 97 jaar.... Die dappere mannen hadden vertrouwen in de toekomst.

Dat we elkaar in Son in rust mogen ontmoeten als we voor de Nieuwjaarsbijeenkomst samen zijn en als een grote familie gezamenlijk dineren, met hoop op de toekomst.

In die geest wens ik U namens het bestuur van harte gezegende Kerstdagen en een voorspoedig 2016.....

We zien Uw inschrijving voor het diner uiterlijk 4 januari tegemoet.

Thieu, voorzitter

1966-2016 = vijftig jaar= toch mooi volgehouden.

U weet het nog. In 1966 riep Frans Kortie de mensen die betrokken wilden zijn bij de bevrijders bijeen in Cocagne voor een oprichtingsvergadering. En zo geschiedde. Het was de voorloper voor de eerste reis naar Amerika. We gingen daar naar toe in "verenigingsverband". Dat werd dan DAC genoemd.....Dutch Are Coming..... En de deelnemers aan de eerste reis zullen er nu nog van smullen. Ongelofelijk....

Dat smaakte naar meer, en zo kwamen er nog acht DAC's in de loop der jaren. Het werd de hechte basis voor intense vriendschap tussen de families van de Veteranen en de gastfamilies in Nederland. Zullen we op de Nieuwjaarsbijeenkomst het glas opheffen.

NEDERLANDSE MILITAIREN IN GREAT-BRITAIN

(Wales, Engeland, Scotland)

Periode juli 1940 t/m juli 1944

Na de 5daagse oorlogvoering in Nederland is een aantal militairen, gestationeerd in de zuidelijke provincies, om aan krijgsgevangenschap te ontkomen, uitgeweken naar België en Frankrijk en vandaar met veer- of andere bootdiensten overgevoerd naar Engeland. Door de Engelse autoriteiten zijn deze militairen naar Zuid Wales getransporteerd en ondergebracht in tenten kampen, die normaal gebruikt werden voor vakantiegangers. Deze tentenkampen waren gelegen nabij de plaatsen Porthcawl, Bridgend en Port Talbot. Het waren geen organieke eenheden, maar militairen van verschillende dienstvakken en van een

commandovoering was feitelijk geen sprake.

Toen prins Bernhard in augustus 1940 een bezoek bracht aan de verschillende tentenkampen, was zijn oordeel dat het een zootje was. Hij had in Londen al een Nederlandse generaal ontdekt en ondanks het feit dat deze generaal feitelijk al met pensioen was, ging hij akkoord met het voorstel van de prins om op te treden als inspecteur-generaal, zorg te dragen dat de troepen in een kamp werden ondergebracht, dat hij de troepen zou onderbrengen in een of meer bataljonsorganisaties en de commandovoering daarover te regelen en

uiteeraard daarna voor een oefenprogramma zorg te doen dragen.

Gesteld mag worden dat die generaal, genaamd Noothoven van Goor, nog voordat de winter aanbrak alle Nederlandse militairen bijeen had gebracht in Porthcawl, twee bataljons had geformeerd en had voorzien in de leiding daarvan door de aanwezige luitenant-kolonels aan het hoofd te stellen en de overige aanwezige officieren te verdelen over de twee bataljons en de onderdelen daarvan. Het was uiteraard duidelijk dat deze troepen gedurende de komende winter niet in de tenten konden verblijven. Het ministerie van Oorlog in London was daarom gaan zoeken naar andere huisvestingsmogelijkheden. Deze vonden zij in de plaatsen Conwy in Noord-Wales en in Congleton, in Chester, waar zogenaamde "papermills", huizen, die gebruikt werden voor het opslaan van oud-papier voor de papierindustrie, maar goed bruikbaar waren voor huisvesting van de militairen. Begin november werd een bataljon verplaatst naar Conwy-castle (een kasteel) en het tweede bataljon naar Congleton. Al gauw bleek dat het kasteel niet goed te verwarmen was en werd besloten het bataljon ook naar Congleton te doen

verhuizen. Er was nog voldoende ruimte daar voor het tweede bataljon. Daarnaast was het natuurlijk een groot voordeel dat alle militairen op een plaats waren verenigd. Vermeld moet wel worden dat de leden van de marechaussee afzonderlijk werden gehouden en ondergebracht in een complex in Stafford. De benaming van de Nederlandse militairen was aanvankelijk heel algemeen gehouden "Nederlandse troepen in **Great Britain**". Op 11 januari 1941 werd echter een duidelijker naam gegeven: "**Koninklijke Nederlandse Brigade**". Het was aanvankelijk de bedoeling om op deze dag ook aan deze naam nog toe te voegen "Prinses Irene". Koningin Wilhelmina en in het bijzonder prins Bernhard waren van oordeel dat de krijgstuicht en de opleiding nog niet goed genoeg waren om die titel te verdienen. Dus er moest nog hard gewerkt worden om die eer te verdienen. Het was op 26 augustus 1941 dat koningin Wilhelmina en prins Bernhard naar Wolverhampton, waar de brigade in nieuw gebouwde barakken in Wrottesley Park, in juli, was ondergebracht, om aan de brigade een vaandel uit te reiken en tegelijkertijd de mededeling deed dat aan de naam van de brigade toegevoegd mocht worden de naam van haar kleindochter prinses Irene. In de avond van die dag was elke militair bezig om de schouderstukken met de naam Prinses Irene op de uniformjassen aan te brengen.

Vermeld mag ook worden dat de samensteller van dit verhaal (Ton Herbrink) op 12 maart 1941 als soldaat werd ingelijfd bij deze brigade. Hij kreeg in 1942 de kans om een officiersopleiding te volgen bij de 161 OCTU in de gebouwen van de Britse KMA. Het was een opleiding van 5 maanden, startend op 1 februari 1942. Per 1 juli 1942 werd hij 2de luitenant en liep vervolgens een stage van 4 maanden bij de Kings Own Scottish Borderers, Gestationeerd in Felton, een dorp in Noord Engeland, vlak onder de Schotse grens.

Per 1 november 1942 keerde hij terug bij de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, in Wolverhampton en werd per 1 januari 1943 commandant van het 1ste peloton (30 militairen) in de 1ste gevechtsgroep en nam tot 5 augustus 1944 deel aan vele oefeningen, die een voorbereiding waren voor de invasie op het vaste continent van Europa.

Op 5 augustus 1944 werd de brigade ingescheept op de Thames, zuid van London. Op 7 augustus voeren wij de Thames af naar de Noordzee en vervolgens, in een zeer donkere nacht, door het Kanaal en landen op de kust van Normandië op 8 augustus en namen een frontgedeelte over van de invasietroepen en parachutisten in de omgeving van Breville. Dit frontgedeelte werd door onze voorgangers aangeduid met de benaming "Hellfire Corner", vanwege het pauzeloos vuur van de Duitsers. De fronten lagen nog erg dicht bij elkaar en uiterste voorzichtigheid bij onze bewegingen was geboden. Wij verloren hier ook onze eerste gesneuvelde. Hierover meer in de volgende editie.

Kol. b.d. A. Herbrink

Bastogne 2015

Op 16 december 1944 begon de slag om de Ardennen (Wacht am Rhein) en het 5^e pantserleger onder bevel van Generaal Hasso von Manteuffel trok naar Bastogne. (The Amerikanen noemen het The Battle of the Bulge).

Op 17 december werden de para's van de 101ste ABN, die in Frankrijk uitrustten, naar Bastogne gebracht en even daarna was Bastogne omsingeld. Totdat het 3^e leger van Patton 2^e kerstdag de omsingeling doorbrak. Dit wordt ieder jaar herdacht!

McAuliffe monument

Op zaterdag 12 december om 8.30 uur vertrokken Joop van Ginderen en Albert Roxs naar Bastogne om rechtstreeks naar de Barracks (kazerne) te rijden om de ondergrondse complexen te bezoeken. In december '44 was het HQ-101ste ABN Divisie hierin gevestigd met een hoofdkwartier en een hospitaal. Brigade Generaal Anthony McAuliffe heeft hier de beroemde woorden "NUTS" uitgesproken.

Bovengronds zijn er nog 5 complexen met een filmzaal, werkplaats met WWII voertuigen en verkoop van materiaal. Op het binnenterrein stonden in carrévorm WWII voertuigen opgesteld en reden er tanks rond.

Hierna zijn we naar het Gemeentehuis gegaan, waar het mij verwonderde dat er geen auto's in de hoofdstraat geparkeerd stonden en ook het marktplein gedeeltelijk was ontruimd. Wel was er veel politie aanwezig. Niemand mocht het Gemeentehuis in. Ook majoor (R) Joseph Bossi en Petra Pulles, die met haar dochter hier stonden, werden niet toegelaten. We zijn toen maar naar een restaurant gegaan.

Patton monument

Om 14.30 uur vertrok de stoet naar het Patton monument en daarna naar het McAuliffe monument op de markt voor kransleggingen, met voorop vier politieagenten te paard en de harmonie, Belgische oud-strijders en militairen, schoolkinderen met de vlaggen van alle Staten uit Amerika, gevolgd door de US ambassadeur en alle genodigden. De gehele stoet werd begeleid door bewapende politie.

Terug naar het gemeentehuis, waar van af het balkon de bekende noten (NUTS) werden gegooid.

Ondertussen was Thomas Schouten in uniform met zijn Harley bij ons aangekomen. Wij stonden wat te praten toen er twee personen bij ons kwamen staan, die ons vertelden dat er geen hout in de foudraal mocht zitten. Later maakten ze zich bekend als politie in burger. Jammer dat het zo moet.

Albert Roxs, Joop van Ginderen

www.aibornevrienden.nl : het bekijken waard

Neem er af en toe eens de tijd voor om onze website te bekijken. Er staat elke keer als de nieuwe Wanowan uitgekomen is een kopie van op de Website. De bedoeling is wanneer er voldoende gebruik van wordt gemaakt, om deze naslagrubriek nog een tijd te handhaven. Tom Timmermans houdt deze actueel.

Als U nu kijkt dan ziet U dat alle Wanowans vanaf nummer 55 er op staan. Een hele verzameling. Een gebonden boek van alle nummers zou een lijvig exemplaar worden. Zou er nog iemand zijn die alle nummers heeft?

We bedenken dat er een hele fotoreportage op staat van het Zilveren-bezoek in 1969. Na 25 jaar waren al die flinke mannen van 1944 nog steeds jonge mensen. Echt de moeite waard om die nog eens de revue te laten passeren. Het eerste grootse bezoek van de Airborne mannen, veelal met hun echtgenotes. Alle Airborne gemeenten haalden alles uit de kast om toch hun dankbaarheid te tonen aan de gasten. De tijd van Ed Wierzbowski, van Bill Olsen, de mooie verhalen van Sky Jackson wat beleefd werd in de Betuwe, The Island. Het was één groot feest. Er werd gegeten en gedronken gedanst en gezongen. Elke gemeente had "haar" dag om zich uitbundig gastvrij te profileren.

Zo ook in Eindhoven op 18 september 1969. De mannen van de 101 lopen voorop in de parade die van het Station naar het Gemeentehuis loopt. Prachtig dat we nu in 2015 nog steeds in een grote optocht naar het stadhuisplein lopen om ons te verzamelen.

Wel, in 1969 had de burgemeester de fakkel in ontvangst genomen. Koningin Juliana was in Eindhoven en liep mee.....voorop., direct gevolgd door de veteranen. Ze liepen strak in gelid en begonnen "Glory Alleluja" te zingen. Uit volle borst....en de drommen Eindhovenaren langs de kant namen het lied over. En zongen volop mee....iedereen én de Koningin genoot er volop van.

Aan het einde van de ceremonies op het plein, na het zingen van de volksliederen, ging de Koningin met de veteranen het Stadhuis in. Ed Wierzbowski als triplleader stelde elke veteraan aan Hare Majesteit voor. Handen werden geschud, verhalen gedeeld. Het was onbeschrijfelijk voor de veteranen.

Een van die Wanowanners was Joe Semanoff. Hij was Senator van de staat Pennsylvania. Hij vertelde de koningin dat hij een Klok mee had gebracht namens Pennsylvania om aan haar aan te bieden, en wanneer dat zou kunnen. Enkele dagen daarna kon onze secretaris van Luyt samen met Joe, zijn vrouw en dochter naar Soestdijk gaan. Een heel hartelijke persoonlijke audiëntie. Met vijven thee gedronken, rond het haardvuur....en de koningin rookte een sigaretje en knip te peuk in het vuur. Het was heel gemoedelijk, ze wist veel te vertellen over de mijnbouw in Pennsylvania...en dat ze onder de indruk geweest was van de herdenking in Eindhoven en de wijze waarop de bevolking mee begon te zingen toen ze voorbij marcheerden.

Een mooie ervaring....en zo waren er zovelen.....U ziet het op onze website.

ANTWOORD FORMULIER

Naam:.....

Woonplaats:.....

geeft zich op voor het Nieuwjaars diner in Son : Aantal personen:.....

prijs 25,00 pp te voldoen aan het restaurant.

Dit bericht svp terugzenden naar

m.luyt1@chello.nl

of

even uitprinten en sturen naar
Vereniging van Airborne vrienden
Lankelaar 19
5737 ES Lieshout

Mocht het toch problemen geven dan even doorbellen naar
de secretaris 040-286 3791